

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Capvt I. Encomium Sobrietatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

CAPVT I.

Laus sobrietatis.

NVNC vt à linea, quod aiunt, incipiamus vela ventis permittendo, omnem rudenter monebimus, ad eum quo tendimus, portum appellendi, Temulentiae inquam, exterminationem, ruinam, interitum, ac sobrietatis laudatissimae victoriam, palmam, triumphum.

At potentissimus est hostis temulentia, infinitum contranos asseclarum exercitum, in aciem producit. Quid nos? Imperatricem nostram sobrietatem, tūm sacrarum literarum, ac sanctorum Patrū, tūm omnium penè prophanorum auctorum præsidio fulciemus, idque modicè ac succinctè, ne multitudo confusionem potius gignens, quam opem afferens, ordinem perturbet. Prima in hostem irruptio non immeritò commissa sapienti Ecclesiastico; *Quam Eccl. 19.* sufficiens, inquit ipse, est homini eruditio vinum exiguum; & in dormiendo non laborabis ab illo, & non senties dolorem. Item: *Sanitas est animæ & corpori, sobrius Eccl. 31.* potus; vinum multum potatum, irritationem & iram, & ruinas multas facit. Amplius: *Noli auditus esse in Eccl. 27.* omni epulatione, & non te effundas super omnem escam. In multis enim escis erit infirmitas, & auditas properabit ad cholera. Sublequitur S. Paulus: *Bonum Rom. 14.* si nō manducare carnem, & non bibere vinum. At hoc nimium est vehemens, nimis acre, nimis durum. Moderationem vis? En cape; qui vini usum integrè noles eiurare. Modico vino utere, propter stomachum tuum, & frequentes infirmitates tuas. Vinum ergo concessum, vti volentibus, sed modicum. *Pulchrum* dicum, inquam, nec nimis parum, nec nimis multum. *simile de*

vini usu
tum in ex-
cessu tum
defectu
peccante.

2. Ethi, ad
Nicomach.
S. Pasres
commen-
dant so-
brietatem
pleno ore:
Lib. ad sa-
cerdos vir-
gines.

tum. Nam sicut imbre nimium densi, copiosi, atq; diurni, plurimum obsunt; & nimis minutula, breuisimaque pluvia, parum certe, aut nihil prodest: Ita & vinum, pro debilium aut robustarum complexionum varietate, vel excessu, vel defectu in temperatum. Medium, Aristotele iudice, in omnibus laudabile ac tenendum, & nunquam non tursum. Id quod in vini potu, si illa alia in re, præcipue laudant sancti patres. Primum S. Augustinus: Sobrietas est mentis & sensus, membrorum omnium, corporis que tutela; castitatis pudicitiaeque munimentum; pudori proximas amicitie pacisque serua, honestatiique semper coniuncta; criminum atque vitiorum omnium profuga. Ibidem post pauca: Sobrietas est recti iudicij tenax, memorie, recordationisque inseparabilis sapientia, secretorum custos, arcani velamen, lectionum & doctrinæ capax, studiorum & artium bonarum, disciplina pariter & magistra, ingeniiorum & capiendorum pedissequa, bona famæ semper auida, salubria atque utilia creans, virtutis singulare auxilium, cuncta cum ratione disponens, in congregacione honestorum se semper ingrediens.

Quid vltius ad huius virtutis commendationem adiicere potuisset? Nec finis tamen. Ingentib; norum aceruo, plura superaddit: Sobrietas temeritatem fugat, pericula cuncta declinat, mutuis officiis obtemperat, superbiam detestatur, domum familiamq; cum moderatione gubernat, fidem sibi committentibus seruat. Ibidem. Sobrietatis perseveratia inestimabilis est, animi fortitudo, omnes eam virtutes & omnes laudum tituli concupiscunt, quia sine ipsa ornari, aut placere non possunt. Concludit quasi omnia, quæ hoc usque S. Augustinus, uno verbo Origenes:

Sobrietas

Homi. 8.ii
Genes.
Lib. de vi-
ta contem-

sobrietas omnium virtutum mater est: sic è contrario E-
brietas omnium vitiorum origo. Nec minoris eam fa-
cit Prosper: sobrietas facit abstinentem, parcum, mode-
ratum, pudicum, tacitum, & verecundum. Hæc virtus si platiua.
in animo habitat libidines frænat, affectui temperat,
desideria sancta multiplicat, visioſa castigat, omnia in
nos confusa ordinat, cogitationes prauas remouet, scienc-
tias inserit, ignem libidinosæ voluptatis extinguit, men-
tem tacitam tranquillitate componit, & totam semper ab
omni tempeſtate vitiorum defendit.

Ergò vix boni aliquid quod sobrietati non af-
fine: Video, & credo. Præter dicta, conuincor au-
thoritate præstantissimi Doctoris Philonis Iudæi: In cap. lii
Sobrietas non solum animabus, sed etiam corporibus om- bri super
nium confessione utilissima est. Nam & infirmitates ar- illa verba:
cer, è nimia repletione nasci solitas, & sensus mirificè Resipuit
acuit, nec finit corpora plus iusto grauata corrueſe, sed Noë à vi-
attollit ea ſimul & ſubleuat, reuocans ad officia pro- no.
pria, omnibus eorum partibus oportuniſima. In ſumma
quantorum malorum est auxtrix Ebrietas: tantorum è
diuerso bonorum Sobrietas. Ergò quandoquidem etiam
corporibus quibus peculiariter vini potus prodest, a-
mica est Sobrietas, nonne multò magis animabus, &
quibus omne mortale alimentum alienum eſt? Quid
enim sobria mente præstantius eſt apud homines? Quæ
gloria? quæ diuitiae? quod robur? quæ potentia?
Denique quid aliud ex his quæ mirantur homines?
Adiit modo animo oculus, qui colluſtrare omnia va-
leat, nulla ſui parte ſuffuſus humoribus aut niſta-
tione impeditus. Hæc ille non minus grauiter,

K. 4 quam

Lib. de Ca-
in et Abel.

Serm. i-de
Aduentu.

Lib. 30. in
Iob. 27.

In Psal. 69

Prophan
authores
sobrietate
extollunt.

Lib. 25a.
turnal.

Epist. li. 12.
Ep. 84 ad
Lucil.

quam verè. Confirmantur hæc eadem à sancto Ambroſio ſic loquente: Plurimos gula ſua occidit, nullum frugalitas: Innumeris vina nocuerunt, nulli paſtimonia, nulli ſobrietas. Nec abſuditift. hinc sanctus Leo Papa: Quotidiano enim, dilectiſi- mi experimento probatur, inquietus, potus ſatieta- ciem mentis obtundit: Ciborum ſimilitate vigorem cor- dis hebetari; Ita ut delectatio edendi, etiam corporum ſit contraria ſaluti; niſi ratio ſobrietatis obſtitat ille- bræ, et quod futurum eſt oneri, ſubtrahat voluptati. Quid ergo? quod conſilium incundum? A Diu- Gregorio ſuppeditatum. Ea itaque ſumenda ſunt, que naturæ neceſſitas querit, et non que bibendi libe- do ſuggerit. Exclamem ergo non illubenter cum Caſſiano: O ſobrietas fœlix, ſatietas ſalutaris, que quā- tò copiosius ſumitur, tantò magis ſobrietatem mentibus donare dignatur.

Hic ſi prophanos authores omnes adduxerim, quorum monumenta paſſim ſcatent ſobrietatis e- logiſ, quis tandem aut quando finis? Noſtra itaque nobis breuitas cordi eſto.

Ac primū occurruunt aurea illa, & à virili ani- mo in virtutis ſtudium, profecta Macrobiī ver- ba: Congrediendum eſt nobis, inquit, tanquam in- cie quadam, cum voluptuariis rebus, cumque iſta vi- licentia, cominus decernendum, ut aduersus eas non fu- ga, nec absentia ſimus tuti, ſed vigore animi, et con- ſtantī praesentia, moderatoque vnu, ſobrietate conti- nentiaque tueamur. Nam ut Seneca: Sobrietas vol- uptatibus imperat, alias odiſ atque abigit, alias diſper- ſat, et ad ſanum modum dirigit, nec vñquam ad illas propter ipſas venit. Scit optimum eſſe modum cupito- rum non quantum velis, ſed quantum debeas ſumere.

Poeni-

Poeniteret vtique incomparabilia Iamblichi veterum Græcorum sapientissimi encomia, quibus sobrietatem nostram ad cœlum usq; extollit, hic omisile: Σωφροσύνη ἐστιν ἀνθραιας σίλη, ἀσελγείας δὲ πέλνε, φθαλμῶν οὐκίοχος, ευνοίας δὲ ἐπίσκοπος, λογισμῶν περιτομῆς, ἀπολασίας δὲ ἐκτομῆς, φύσεως ἀντίφυγος καὶ πυρώσεως ἀντίθετος, ἔργωμα τερεγγος, καὶ ἔγκρατείας σωματικός, καὶ διατακτικός, ἔνθετος γνωμικός. Sobrietas, seu temperatia, est columnæ fortitudinis, galea contra lasciuitam, oculorum auriga, benevolentie custos, cogitationum circumcisio, luxuriae castitatio, à naturæ desideriis refugiens, effervescenti animo contraria, operum & actionum præses; continentiam promouet, coruscit, precibus & votis, rationem, ceu regulam adhibet.

Hic mihi dubium foret, an sobrietas in omnibus aliis virtutibus inueniretur, an verò omnes aliae virtutes in illa; ni Menandri dictum sapientissimū ambiguas cogitationum tricas euolueret. Quid ille?

Γαμῷ θεοὶ σωφροσύνη.

Pœnus virtutis est sobrietas.

Nec iniuria σωφροσύνη, Sobrietas aut Temperantia, vt quæ sit σωτηρία φρονήσεως, hoc est, prudentia, quæ omnes alias virtutes moderatur & gubernat, seruatio & incolumenta. Et magis propriè meo iudicio à Græcis Poëtis σωφροσύνη illi enim σωσται, pro communi verbo σῶσαι, hoc est, seruare, usurpant, vt hæc virtus prudētiam, & in ea virtutes omnes conservare prohibeatur.

Quod si hic commemorare velim, quāti sit momenti sobrietas ad vitæ diurnitatē, quantū sanitas corporis valetudini conferat, q̄s tandem obsecro laudum finis, quis modus erit? Qua de re com-

In Epist. ad
Aretenses
de Tempe-
rancia,

Eximia so-
brietatis
lam.

Apud Stob.
serm. 5. de
Tempe-
rancia.
Græca no-
mina, qui-
bus appel-
lata so-
brietas.

Vitæ pro-
longat so-
brieras, &
sanitari
conducit.

K 5 pen-

*Lib. 2. ad-
uer-
sus o-
uianum.*

pendiosè S. Hieronymus hisce verbis. Legimus quos
dam, morbo articulari, & podagræ humoribus laboran-
tes, proscriptione bonorum, ad simplicem mensam, pa-
peres cibos, & aquæ potum redactos, conualuisse. Quod

fanè ita esse, duobus memoria dignissimis exem-
plis, contestatur Aegidius Albertinus, ex Antonio

de Gueuara, prius est. Quidam ob superabundan-
tem corporis repletionem, cibo potuq; immo-
deriori contractam, ad Thermas proficisci, sanitati

caussa, decreuerat. In via dum constitutus, capitur
à latronib; ac vinctus, haud magno temporis inter-
vallo, detinetur in obscurò quodam cubiculo, in

quo magnus fabarum aceruuus recondebatur. Et

cum nil præter aquam illi suppeditaretur, ad fabas

iam penes se habitas, breuissimo temporis tractu,

hoc sobrietatis medio, sanissimus ac robustissimus

vegetiorq; quām fortè per thermas, euasit. Alter-

um. Hispanus quidam princeps capitalem inimi-
cum manibus pedibusq; ex chiragra podagraq; clu-

dum diu insequens, tandem comprehensum, terti-

co inclutit carceri, in quo præter panē vnum, & aque

haustū, ad victū ei nil suppeditari ulterius, permisit.

Exactis hac Pythagorica tractatione duobus annis

spectandi gratia quomodo affectus esset, iussit, à car-

cerum squaloribus extractum adduci sibi. Contu-

ens ergo eum, hac sobria tractatione sanum ac va-

lentē, membrisq; omnibus vigentem & iuuenescen-

tem quasi, admiratus luculentam frugalitatis effi-

caciam, duplicitū sanitatis, tum libertatis fa-

nore, benignissimè dimisit. En Cornu copio-

mnis boni sobrietatem. Hęc omnem sexum, etat-

em omnem ornat, roborat, confirmat, omnibus

conducit, omnibus est utilis iuuentuti tamen po-

tissimum. Iuxta illud saluberrimum Aristotelis

CON-

*In libello
de compo-
tationibus
& Conu-
niu. Tnulo
r. Exem-
plum prius.*

*Exemplū
posterior.*

*3. Topicō-
rum.*

consilium. Laudabilior est & magis necessaria tempe- Lib. 3.
ranta in iuuenibus, quam in senibus: Nam iuuenes plus, Epist. 5.
quam senes cupiditatibus tentantur. Vnde, preciosum
iuentutis monile sobrietas, prudentissime Seneca
dixit.

CAPUT II.

Exemplum Sobrietatis Christi seruatoris.

NObilissimæ virtutis huius luculentissimum
Exemplum, apportat salutis nostræ vindex,
humana carne indutus, nobiscum viuens, conuer-
fans, manducans, & bibens, nobis per omnia similis ad Phil. 3;
habitu insuetus ut homo.

Et primò se offert, diuturnum illud, quadraginta
dierum ieunium, absq; omni cibo potuq; haud sine
graui carnis emaceratione transactum. Nam cum ie- Matth. 4.
uumasset quadraginta diebus & noctibus, postea esuriuit. Mira lo-
Erūt homo erat, humanis necessitatibus, esurie & brietas
sti, nostro more subiectus, non dubiè fitiit quoq; Christi
seruatoris. Quam sitim non intemperata aliqua vini ingurgi-
tatione sed dauit, sed aquatiñ Lympha, sibi ab Angelis,
vt S. Patres credunt, ministrata. Tunc reliquit eum Ibidem.
diabolus & S. Angeli accesserunt & ministrabant ei,
Cibum simplicem, ac potum, toti hominum generi
communem, ac facile ybius locorum, in deserto
etiam, parabilem, Aquam.

In sequenti dein tempore, cum è Iudea in Gal- Ioan. 4.
izam peregrè proficiscens, iter faceret per Sama-
riam, propè ciuitatem Sichar discipulis intrò
procoemendo pane destinatis, ipse itineris labo-
r: confectus, lassatus, ac sitibundus, à muliercula
Sama-